

всегдашина и вредителна празность.

428. Погрѣшки-те на языка причиняватъ повече зло, нежели что причинява паденіе-то, зачто-то глава-та е, коя-то заплаща погрѣшки-те на языка, но паденіе-то съ размыщленіе-то ся воспрепятствува;

429. Най-добръ человѣкъ е онай, кой-то чини добро на другы-те.

430. Весма трудно е да содѣлашъ мудръ несмысленаго и единого невѣжка, зачто-то несмысленость-та му прави го да вѣрува, че знае повече отъ оногова, кой-то го учи.

431. Повече-то пріятели приближаватъ при тебе, за да станатъ сопричастници на твоя-та трапеза, и аbie почто узнаютъ че твоето имѣніе ся умалява, напуицать тя.

432. По-добрѣ е да чинишъ добрины, и да говорять за тебе злѣ, нежели да си золь, и да говорятъ добрѣ за тебе.

433. Доста е една кѣща, и ястіе за единъ день, понеже ако бы человѣкъ умрѣль по пладне, остава му излишно (зіяде) половина-та отъ ястіе-то.

434. Сребролюбивый е една особа проклята, толкова близу при свѣта, колко-то е близу и при вѣра-та (религія), зачто-то е врагъ на всы-те бѣдны.